

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

23. Vade post me Satana: scandalum es mihi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

sum ædificaturum dixit. Illo igitur ædificante super Petrum, stabit Petrus, & stabit ædificium. *Pfal. 126. enim Dominus ædificauerit ciuitatem, non frustra laborant qui ædificant eam.*

Nunc tamen post tam insulsam disputationem, vide quantum triumphum agat Calvinus. *Ita concidit immensam illud imperium quod illi arrogant Papista.* Triumphum sanè cecinit, sed ante victoriam. Quare adhuc in omnem se partem vertens, aliam aggreditur via. Primum disputat Petri primatum ad successores transire non posse: quod multis tamen argumentis necessarium esse, alibi demonstrauimus. Deinde Romanum Pontificem Petri non esse successorem declamitat, contra omnem antiquitatem affirmans Petrum Romæ Episcopum non fuisse: quam dementiam refutauimus ad illa Petri verba in fine epistolæ. *Salutat vos Ecclesia que in Babylone est.* Tertio ac postremo debacchatur in Rom. Pontifices horum temporum, quod officium non faciant, ideoque inter Petri successores non habendos esse. Quæ tota oratio contumeliosè plena, & argumentis vacua, seipsam satis abunde refutat.

Princip.
lib. 6.
cap. 15.

23. *Vade post me Satana: scandalum es mihi.*

SCRIPTURAE Euangelicæ corruptor Calvinus non solum hanc Petri reprehensionem durius & acerbius exponit quam textus ferat, sed etiam in vniuersum Catholicorum pias intentiones & deuotiones circa voluntarium Dei cultum exagitat, quasi penitus Sathanicas, & à Christo hoc loco acerrimè damnatas. De Petro dicit, quod *præpostero suo zelo Sathane partes obiret; neque simpliciter à Christo aduersarium vocari, sed*

sed diaboli nomen ei imponi in signum maxime detestatio-
nis. Nam & diabolum eisdem verbis à Domino repul-
sum fuisse. C. 4. & verbum *ὠπαιε* fac. sse significare,
unde latinum *Apaga* deductum est: ideoque ineptè
quosdam philosophari in verbo retro, vel post me, quasi ius-
beatur Petrus sequi, non præire. Hæc ille, & ex hac ex-
positione deprauata colligit, docere hoc loco
quid valeant coram D. o que bonæ putantur intentiones, &
hinc videri quanta pertinacia suas deuotiones venditent Pa-
pistæ. Deniq; Christum in vnius Petri persona, cuius
pia fuit intentio vel saltem probabilis, si sensus & iudicium
carnis valeant, compescere omnes voluisse ne zelo suo indul-
geant. Demum concludit. Eant nunc Papistæ, & sua
placita in cælum extollant. Hæc est hoc loco Caluini
pugna, victoria, triumphus. Sed non nisi ve-
borum fumi ac strepitus sunt.

Petri reprehensionem tam acerbam non fuisse,
tum Sancti Patres tradiderunt, tum textus ipse &
litera satis ostendunt. Dixit Christus Petro (ait in
hæc locum Origenes) *Vade post me, quasi desistenti per
ignorantiam ire post Christum. Satana autem dixit ei, quasi
per ignorantiam aliquid habenti contrariū Deo. Hæc ille.*
Quem sensum magis explicans D. Hieronymus
ait. *Mibi error Apostolicus de pietatis affectu veniens nun-
quam incensium videbitur diaboli. Sed quia contraria lo-
quebatur voluntati Christi, debuit aduersarius appellari. Sat-
anas enim interpretatur aduersarius, siue contrarius. Non
tamen, vt plerique putant, eadem Satanas & Petrus senten-
tia condemnatur. Petro enim dicitur, Vade retro me Satana,
id est, sequere me, qui contrarius es voluntati mee. Ille audit,
Vade Satana, & non ei dicitur retro: vt subaudiatur, Vade
in ignem æternum. Hæc Hieronymus. Et hic sensus
maximè literalis ac genuinus est. Nam verba
Christi Matth. 4. *Vade Satana, non habent il-
lud, ὀπίσω μου, post me: vt Origenes & Hiero-
nymus**

Tract 1 in
Matth.
Petri re-
prehensio
qualis.
In com-
ment in
hunc locū

L nymus

nymus disertè annotarunt, etsi pauci græci co-
dices ita legant, & vt rectè annotauit Lucas Bru-
genfis *ex alijs locis additum*: nec Matthæus Hebræus
vel Syrus illam vocem habeat, sed simpliciter,
Vade: (vel vt textus Syriacus, *Vade tibi*, ܘܢ ܘܢ) vt
etiam Ignatius ad Philippenses, Chrysostomus,
Euthymius & Anselmus legerunt. Fallitur igitur
Caluinus dicens diabolum eisdem verbis repul-
sum fuisse, quibus Petrus. Nec rectè Cornelius
Iansenius in sua Concordantia hanc Annotatio-
nem & distinctionem repellit. Deinde & Satanæ
vocabulum non eodem modo utroque in loco
scribitur. Nam in Matthæo hebræo cap. 4. dicitur
שׂטן ܘܢ, *Vade ille Satan*, id est, aduersarius præ-
cipuus. Sed in Matth. hebræo cap. 16. ponitur sim-
pliciter שׂטן sine articulo aggrauante. Fallitur
igitur Caluinus dicens diabolum eisdem verbis
repulsam fuisse quibus Petrus. Porro vulgare est
hebræis contraria sentientes Satan appellare. Sic
David filijs Saruię dixit, quum illum ad vindi-
ctam hortarentur: *Quid mihi & vobis filij Saruię? Cui
efficiamini mihi hodie in Satan?* id est, cur contrarij mi-
hi estis? Sic Salomon propter altissimam pacem
qua fruebatur, dixit: *Non est Satan neque occursum ma-
lus*. Præterea Petrum non fuisse repulsam à Chri-
sto quasi diabolum, sed vt voluntati suæ contra-
rium, causa à Christo adiuncta manifestum facit.
Scandalum es mihi, id est, Impedimento mihi es &
aduersaris, s. ad perficiendam voluntatem Patris
mei. Ideo enim subiunxit: *Quia non sapis ea quæ Dei
sunt, sed quæ hominum*. j. humano more mortem ti-
mes: & Dei de me dispositio nondum tibi re-
uelata est.

Iam verò Catholicorum piæ intentiones & de-
uotiones

uotiones aut bonus zelus circa voluntariū Dei cultum, nihil commune habent cum hoc Petri affectu, quo Christum à sua passione reuocauit. Illæ enim sapiunt ea quæ sunt Dei, quia ad Dei cultum ordinantur. Illæ non sapiunt ea quæ sunt hominum, quia vel diuinæ Scripturæ vel Ecclesiasticæ traditionis & obseruationis regulam sequuntur. Illæ non aduersantur vlli dispensationi Christi, seu circa passionem, seu circa quamcunque actionem eius. Et impostor Calvinus in genere loquitur; nullā particularem Catholicorum deuotionem in medium profert, vt de ea consideretur, an cum carnali hoc Petri affectu aliquid cōmune habeat. Postremò, quādo ex ignorantia inuicta (qualis hæc Petri erat circa passionē Christi futurā, nunc primū reuelari ceptam) aliud volumus pietati consonum quàm quod Deus vult, in eo omnino non peccatur, vt omnium theologorum habet sententia, ipsèque Calvinus docet ad cap. Math. 26. ver. 39. Christus autem acriter Petrum reprehendit potius ex ingenti desiderio passionis suæ, & ad eam discipulorum animis altius infingendam, quàm propter graue aliquod Petri flagitium.

Intentiones pie defenduntur.

27. *Et tunc reddet unicuique iuxta opera sua.*

AD hæc rursus verba Calvinus sua inspergit venena, vt veri nominis retributionem à Christo hic affirmatam destruat, & Scripturam Euangelicam corrumpat. Sic enim scribit. *De operum mercede alibi differui quantum satis erat. Summa hæc est: Quoties bonis operibus promittitur merces, minimè opponi eorum meritum gratuita fidei iustitiæ. Vide impostoris fraudem. Meritum*

L 2 ritum